

Bijlage 2 Toezegging Wegwijzer Façadepolitiek

Op 15 december 2010 is bij het algemeen overleg over de Twaalfde voortgangsrapportage terrorismebestrijding gesproken over de *Wegwijzer Façadepolitiek: Brochure voor (lokale) overheid en maatschappelijke instanties om façadepolitiek door salafistische organisaties te kunnen onderkennen*. Het Kamerlid Van Raak stelde dat de Wegwijzer naïef is en tekortschiet in de methodologie van signalering. Daarnaast was hij het niet eens met de aanbevelingen om de dialoog aan te gaan met salafisten. De Minister van Veiligheid en Justitie heeft indertijd aangegeven deze mening niet te delen, maar desalniettemin bereid te zijn de tekst van de Wegwijzer te bezien.

Ook bij nadere lezing wordt de conclusie niet gedeeld dat de Wegwijzer naïef is. Er wordt duidelijk gesteld dat salafisten naar buiten toe "met enige regelmaat een gematigde en een op integratie gerichte boodschap [verkondigen] die sterk afwijkt van de boodschap die achter gesloten deuren wordt verspreid. (...) En met het opwerpen van een dergelijke façade is het voor hen tevens mogelijk om aanspraak te maken op subsidies, samen te werken met maatschappelijke instanties en (lokale) overheden en in relatieve luwte hun radicale boodschap te verspreiden" (p.4).

Wat de signalering betreft, wil de Wegwijzer juist de verwachting temperen dat het mogelijk zou zijn "om een checklist te maken waarmee kan worden vastgesteld of iemand zich bedient van façadepolitiek. Het risico bestaat immers dat enerzijds signalen worden gemist en, anderzijds, dat onrust ontstaat omdat ten onrechte tekenen van radicalisering worden vermoed" (p.5). De Wegwijzer richt zich er daarom meer algemeen op om, aan de hand van diverse casussen, lokale partners te alerteren op de mogelijkheid van façadepolitiek. Daarnaast worden ze aangespoord om (met de hulp van experts) zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de betreffende organisatie.

De aanbeveling in de Wegwijzer om de dialoog aan te gaan met salafistische organisaties is dan ook expliciet gesteld in het kader van het krijgen van een goed beeld van diegenen met wie (mogelijk) zaken worden gedaan (p.10). De teneur van de casussen is duidelijk dat de overheid alleen de samenwerking aan moet gaan met organisaties die een open, op integratie gericht en democratisch karakter hebben.

De conclusie is, kortom, dat de Wegwijzer nog altijd adequaat is en dat er dan ook geen reden is om deze te herzien. Hiermee wordt de bovengenoemde toezegging over de Wegwijzer Façadepolitiek gestand gedaan.